

Miljö- och energidepartementet
Miljöprövningsenheten
103 33 Stockholm
Astrid Öfverholm

Stockholm
2018-10-26

Ert dnr
M2017/03195/Me

Vårt dnr
2018/160

**Remissvar angående Naturvårdsverkets redovisning av regeringsuppdraget
Kategorisering av verksamheter och åtgärder utifrån krav på
miljökonsekvensbeskrivning**

Näringslivets Regelnämnd NNR har på eget initiativ och i samråd med våra medlemsorganisationer beslutat avge yttrande över ovan nämnd remiss och anför följande;

Bakgrund

Naturvårdsverket har på regeringens uppdrag föreslagit ändringar av kategoriseringar av olika verksamheter i miljöbedömningsförordningen (2017:966) samt förordningen om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd. Nämnda förordningar utgör en del av Sveriges genomförande av EU-direktiv 2011/92/EU om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (nedan kallat MKB-direktivet). Ett viktigt syfte med översynen av den svenska implementeringen är, enligt Naturvårdsverkets skrivelse ”att säkerställa att Sverige uppfyller MKB-direktivet”. Det konstateras också i skrivelsen att ”När det gäller tillståndspliktiga miljöfarliga verksamheter har Sverige idag i många fall strängare krav än MKB-direktivet”.

Naturvårdsverket föreslår att färre tillståndspliktiga miljöfarliga verksamheter än enligt dagens regler, alltid ska antas medföra betydande miljöpåverkan. Förslagen i skrivelsen innebär att de svenska reglerna närmar sig MKB-direktivets kategorisering av verksamheter. Naturvårdsverket menar att förslagen sammantaget innebär att företagens administrativa börda minskar något.

Överimplementering

NNR ser inledningsvis positivt på det närmande av det svenska regelverket till MKB-direktivet, som föreslås. NNR noterar dock att det fortsatt kommer att föreligga en överimplementering av direktivet samt att motiven för detta är oklara och effekterna ofullständigt utredda. Naturvårdsverket skriver exempelvis i avsnitt 5.1.1 att det inte ska ställas mer långtgående krav på verksamhetsutövare än som följer av MKB-direktivet om det inte är motiverat för att uppnå ett tillräckligt miljöskydd. Detta uppfattar NNR som att överimplementering fortsatt kommer att föreligga, om än i mindre omfattning.

Vissa verksamheter kategoriseras enligt MKB-direktivet bilaga I som att de alltid har en betydande miljöpåverkan. Andra verksamheter klassificeras i bilaga II som att de kan ha en betydande miljöpåverkan och där en miljökonsekvensbeskrivning ska krävas efter en behovsbedömning.

För vissa verksamheter i bilaga II föreslår Naturvårdsverket i implementeringen ett eget kompletterande kriterium för att flytta dem till bilaga I och alltid betrakta dem som att de har en betydande miljöpåverkan. Detta kriterium är: *om det kan antas få betydande miljöpåverkan i de allra flesta fall*. NNR frågar sig varför de verksamheter som inte tillhör ”de allra flesta fall” ska anses medföra betydande miljöpåverkan när de kanske inte skulle göra det vid en behovsbedömning. NNR kan inte i skrivelsen finna någon hållbar förklaring till att miljöskyddet inte skulle kunna upprätthållas genom en behovsbedömning i varje enskilt fall istället för att ändra kategoriseringen till att alltid ha en betydande miljöpåverkan. NNR menar att detta är en överimplementering som inte har motiverats på ett övertygande sätt.

Naturvårdsverket föreslår också en överimplementering av verksamheter som varken ingår i MKB-direktivets bilaga I eller II, d.v.s. inte ska anses ha betydande miljöpåverkan. Vissa av dessa verksamheter ska placeras i kategorin ”alltid betydande miljöpåverkan”, d.v.s. motsvarande bilaga I om de uppfyller ett kriterium som inte finns beskrivet i MKB-direktivet. Kriteriet är att om verksamheten *i de allra flesta fall* kan bedömas medföra betydande miljöpåverkan så ska verksamheten i Sverige anses införlivad i MKB-direktivets bilaga I. NNR menar att detta också är en överimplementering som inte har motiverats på ett övertygande sätt.

NNR menar i övrigt att det vore av värde för ställningstagande till förslagen att få en redovisning av hur många miljökonsekvensbeskrivningar som krävs i Sverige jämfört med några andra jämförbara länder i EU samt i förhållande till de minimikrav som direktivet ställer.

Slutsats

NNR anser att överimplementering som huvudregel bör undvikas då det leder till ökade olikheter och minskad transparens om vilka regler som gäller på den inre marknaden och om konkurrensförutsättningarna. NNR finner att förslagen innebär ett steg i rätt riktning, bort från överimplementering, men att det fortfarande innebär en överimplementering som inte har motiverats på ett övertygande sätt. Det har inte heller visats att nyttan överstiger kostnaderna. NNR menar därför att underlaget behöver kompletteras på flera sätt med avseende på de förslag till överimplementering som föreslås, innan man går vidare.

Näringslivets Regelnämnd NNR

August Liljeqvist